

KOMEMORACIJA U Opatiji održan oproštaj od prof. dr. Alana Šustića

Bio je velik čovjek, uvijek spreman pružiti ruku

Od prerano preminulog liječnika, sveučilišnog profesora i znanstvenika dirljivim riječima oprostili su se Alen Ružić, Snježana Prijić Samaržija, Goran Palčevski, Daniela Malnar, Alen Protić, Goran Hauser i Ingo Kamenar**Barbara ČALUŠIĆ**

OPATIJA ▶ Brojni prijatelji, kolege i suradnici jučer su se okupili na komemoraciji za prerano preminulog liječnika, sveučilišnog profesora, znanstvenika i vizionara koji je unaprijedio riječku medicinu, znanost i sveučilište, prof. dr. Alana Šustića. Ovaj izniman riječki anesteziolog i stručnjak širokih interesa preminuo je 31. listopada u 58. godini.

- Bolnica je specifično radno okruženje i zbog posebne dinamike, posvećenosti ljudskom zdravlju i životu, kolege postaju prijatelji, a prijatelji obitelj. Naš Alan bio je dijete Kliničkog bolničkog centra Rijeka, rastao je uz bolnicu i s bolnicom koja mu je postala i ostala matično poslovno okruženje. U svim točkama svojeg rada integrirao ga je sa znanostu i visokim obrazovanjem. U svojem urođenom i trajnom stremljenju da razvija sustave u kojima je djelovao, on ih je neodvojivo gradio. Uz oca Vladimira koji je bio poznati kirurg i profesor na Medicinskom fakultetu, dijelio je odnos prema znanosti i medicini pa je logičan put koji ga je vodio preko studija medicine u Rijeci i zapošljavanja u KBC-u Rijeka do briljantne medicinske karijere, kazao je ravnatelj KBC-a Rijeka prof. dr. Alen Ružić.

Ključna uloga

Podsjetio je kako su Šustića znanstveni izazovi vodili prema specijalizaciji iz anesteziologije koju je završio 1996. godine paralelno sudjelujući u antesteziološko-kirurškim ekipama na bojišnicama Domovinskog rata kao liječnik dragovoljac.

- Uz Alana vežemo ukupan razvoj i promociju anesteziologije i intenzivne medicine kao struka koje su njegovom

Komemoracija za prof. dr. Alana Šustića održana je u Centru »Gervais« u Opatiji

zaslugom postale široko poznatije kao centar izvrsnosti i više nego poželjne specijalizacije za mlade liječnike. Nije se tome čuditi, ako znamo da je naš Alan još kao specijalizant uveo intervenetni ultrazvuk u rutinski rad u liječenju najtežih bolesnika. Nakon što je položio specijalistički ispit 1996. godine, uveo je u rad perkutanu dilatacijsku traheotomiju koja se tako počela primjenjivati ne samo na razini Hrvatske, već i šire regije. Nakon što je stekao znanstveno-nastavno zvanje, Alan je osnovao prvu Katedru za anesteziologiju i intenzivno liječenje kao prvu u Hrvatskoj. Na valu svoje trajne želje za napretkom 2004. godine osnovao je i prvu Kliniku za anesteziologiju u Hrvatskoj. Kao kliničar i čovjek potekao iz operacijske dvorane bio je dekan Medicinskog fakulteta u dva mandata i u svojem je vizionarskom djelovanju potom odigrao ključnu ulogu u transformaciji sustava visokog obrazovanja zdravstvenih profesija na našem Sveučilištu osnovavši Fakultet zdravstvenih studija kojem je bio dekan od 2014. do 2020.

Upraznjeno mjesto prijatelja

Šustićeve prijatelj iz rane mladosti Ingo Kamenar rekao je kako se fizičkim odlaskom ništa nije promijenilo u statusu najboljeg prijatelja. Prisjetio se da je Šustić još kao dječak svojom lucidnošću dao naslutiti da će imati interesantan život i uspješnu karijeru.

- Alan i ja smo se upoznali na sezonskom radu u jednom opatijskom hotelu jer smo svojim roditeljima željeli olakšati ono nužno davanje džeparca i u tome smo uspijevali godinama. Izgradili smo jedno divno prijateljstvo i sve to vrijeme Alan je ostao izuzetno skroman, vrijedan i precizan. Alan se nikad nije htio pohvaliti najvišom ocjenom na fakultetu, polaganjem svih ispita prije isteka ljetnog roka, pa čak ni da je diplomirao, nikad nije imao samohvalu. Alana sam 1991. godine dopratio kao kum do oltara gdje je rekao sudbonosno da svojoj Tanji. Njihova je ljubav vrlo brzo došla do izražaja kroz rođenje dvoje divne djece, Dore i Marka, koji danas u svojim tridesetim godinama grade svoje perspektivne karijere. Tu je Alanova skromnost popustila i uvijek se volio pohvaliti njihovim uspjesima. Bio je ponosan na njih. Mjesto pročelnika će se popuniti nekim novim natječajem, kao i mjesto zamjenika šefa zavoda. Međutim, mjesto najboljeg prijatelja ne možete dobiti natječajem i imenovanjem. To je, akademskim riječnikom, nešto što je u trajnom zvanju, poručio je Kamenar.

Propušteni poziv

Svoju posljednju sliku prof. dr. Alana Šustića podijelio je i dekan Medicinskog fakulteta u Rijeci, prof. dr. Goran Hauser.

- Dragi Alane, tog si me jutro nazvao i ja se po običaju nisam javio. Imao sam nekog važnijeg posla. Mo'š misliť. Malo kasnije na putu iz bolnice prema fakultetu vidio sam te na pješačkom prijelazu na Potoku. Mahnuo sam ti iz auta, a ti si mi uzvratio širokim osmijehom i podignutom rukom. Kad sam te za par sati nazvao, nije te više bilo. Teško ću si oprostiti da mi je tog jutro bilo bitnije riješiti neke administrativne zavrzlake nego javiti se prijatelju. I zauvijek ću se pitati što si tog jutro htio reći i koji savjet dati. Zbogom.

S: DRECHSLER

godine, poručio je Ružić.

Omiljeni mentor

Rektorica Svučilišta u Rijeci prof. dr. Snježana Prijić Samaržija, istaknula je kako Šustićeve odlazak ostavlja ogromnu prazninu u cijeloj akademskoj zajednici Hrvatske. To se posebno odnosi na područje biomedicine, za što je potvrdu dobio izborom za časno mjesto u Nacionalnom vijeću za znanost.

- Činjenice o njegovom životu govore mnogo, ali ne uspijevaju u potpunosti uhvatiti njegovu ključnu ulogu u osnivanju Fakulteta zdravstvenih studija. Cilj je bio stvoriti okvir kojim bi se osigurali stručni potencijali u području zdravstvene njege gdje potrebe rastu geometrijskom progresijom. Na istom tragu bilo je njegovo zalaganje za razvoj translacijske medicine kroz formate koji bi mogli biti premostnica prema našem strateškom cilju, a to je Centar za translacijsku medicinu i Sveučilišna bolnica. Dao je izniman institucijski doprinos Sveučilištu u Rijeci i cijelom sustavu. Bio je posvećen znanstvenik, profesor i nadasve kritički mislitelj i inovator,

rekla je rektorica.

U ime Grada Rijeka, ali i kao kolega liječnik, od Šustića se oprostio i dogradonačelnik prof. dr. Goran Palčevski, ističući da je ovaj liječnik obilježio povijest grada na Rječini.

- Iako senior, kao anesteziolog i dalje je čitao i učio. Bio je dekan dvaju fakulteta i ja ne znam niti jednog drugog čovjeka kojem je to uspjelo. Kao mentoru pomalo sam mu i zavidio. Uvijek je uspio animirati studente završnih godina da odaberu anesteziologiju i nakon toga ih vodio kroz specijalizantski put. Nije uvijek lako u životu gledati ispred svojeg vremena, znati bolje i tvrdoglavo ustrajati na tom putu. Alan je definitivno to znao, želio i mogao, kazao je Palčevski.

Tajna nalivpera

Šustićeve nasljednica na mjestu dekanice Fakulteta zdravstvenih studija, prof. dr. Daniela Malnar, dala je svoj osobni uvid u način na koji je njezin kolega i prijatelj djelovao i živio.

- Prema van Šustić je u svakom pogledu bio lider, no ono što zaista može dočarati Šustića bio je svakodnevni

“Svi će pamtili njegov životni moto i formulu uspjeha: hitno i bitno, bitno i nije hitno, nije hitno, nije bitno

Alen Protić

rad s njime i druženja koja su u svima nama ostavila trag. Bilo da se radi o anegdota ili temi koja izroni ni iz čega i natjera nas da čitamo i komentiramo najnovijeg Murakamija. Ili njegovo nalivpero koje nije nikom posuđivao i koje je držao u ruci poput noža. Kašnjenje za njega nije bilo prihvatljivo, osim kad bi sam kasnio i rekao: Ja nikada ne kasnim. Bilo je u Šustiću manira koje vjerojatno imaju svi ljudi koji su svjesni svoje karizme. Živio je nekom svojom prevelikom brzinom koju nije bilo lako pratiti. U svojim ranim zrelim godinama postigao je više nego mnogi tijekom cijelog svojeg života, ali to ga nije učinilo taštima, bio je i ostao velik čovjek koji je uvijek bio spreman pružiti ruku. Suradnike je birao instinktivno i uvijek na isti način. Na prvo mjesto stavljao je lojalnost i predanost cilju, prepuštajući im svu moguću autonomiju. Pa i ako bi se dogodilo da se djelomice razočara, slegnuo bi ramenima i krenuo dalje. Šustiću, toliko si puta na našim kolegijima naglašavao da je vrijeme da naučimo razlikovati hitno i bitno. Sada više ništa nije hitno, ali je bitna činjenica da nisi više s nama, oprostila se Malnar.

Njegov nasljednik na mjestu predstojnika Klinike za anesteziologiju i intenzivno liječenje u KBC-u Rijeka, prof. dr. Alen Protić, svojeg učitelja i prijatelja opisao je kao dobrog čovjeka koji je iza sebe ostavio toliko tragova, toliko dužnika i započelih poslova koje su svi dužni nastaviti.

- Njegove misli i djela prorit će nas još jako dugo vremena. Cijeli život je želio promijeniti svijet i u tome uspio, barem onaj svijet u kojem je živio. Svi će pamtili njegov životni moto i formulu uspjeha: hitno i bitno, bitno i nije hitno, nije hitno, nije bitno. Da je barem imao sličnu formulu i za svoju sreću. Imao je uzore u svojim precima na koje je bio ekstremno ponosan i možda pogrešno mislio kako ih nije nadmašio. Iznimno je bio ponosan na svoju obitelj, suprugu Tanju i djecu Doru i Marka. Odigrao je puno utakmica jer, kako je govorio, nije nikad htio biti na klupi. Većinu puta je pobijedio, čega nekad nije bio ni svjestan. Očito mu je posljednji teren iz nekog razloga bio pretežak. Ne mogu naći riječi zahvale da je postojao, rekao je Protić.